

κατοχή¹
άντισταση
ἀπελευθέρωση

στίχοι:
ΚΩΣΤΑ ΒΙΡΒΟΥ

μουσική:
ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΕΟΝΤΗ

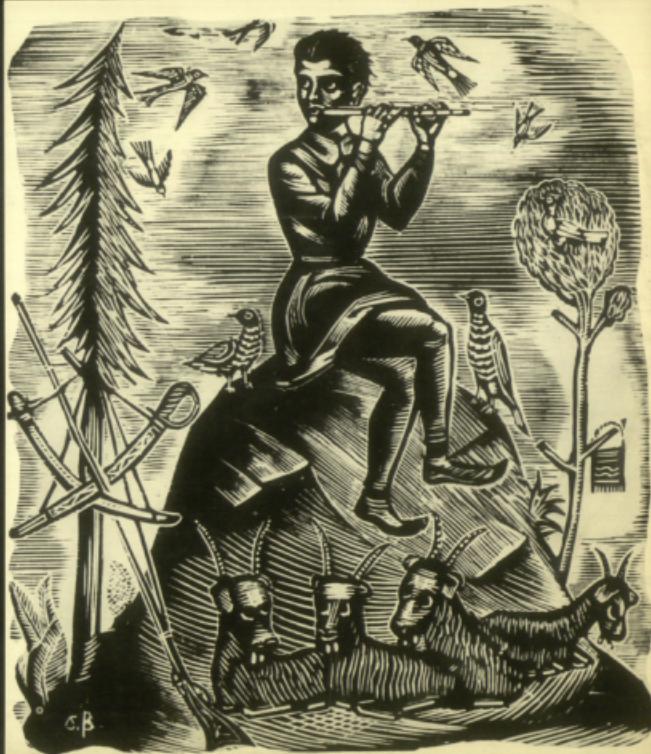
έπιμέλεια κειμένου:
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΚΟΥ

άφηγητής:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ

τραγούδι:
ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ
ΚΑΙ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

διεύθυνσις:
ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΕΟΝΤΗ
έξωφυλλο:
ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

KATAKHNIA

Γενική Αντιπροσωπεία Δίσκων **ODEON - PARLOPHONE - WARNER BROS**
ΜΙΝΩΣ ΜΑΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ Α.Ε. - Σταδίου 48 - Αθήναι
Αντιπροσωπεία Θεσσαλονίκης: Βασ. Ηρακλείου 15

ΜΕΡΟΣ 1^{ον}

ΕΙΣΑΓΩΓΗ — ΚΑΤΑΧΝΙΑ — ΠΕΙΝΑ — ΤΙ ΚΙ' ΑΝ ΜΕ ΡΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΚΕΛΛΙ — ΝΕΟΖΗΛΑΝΔΟΣ — ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΓΙΝΩ ΜΑΝΝΑ

ΚΑΤΑΧΝΙΑ

I

Κλαίνε θρηνούν τά βουνά
Κλαίνε θρηνούν οι κάμποι
ήρθε σκλαβιά πικρή σκλαβιά
πλάκωσε μαύρη καταχνιά
κι' ό हλιος πιά δέν λάμπει

Pεφραίν

'Η μπότα τοδ καταχτητή
παντού τή φρίκη άπλωνει
κι' δου πατεί κι' δου πατεί
χορτάρι δέν φυτρώνει.
μά στήν καμένη τούτη γή
θ' άνθισουν πάλι οι κλαύνοι
γιά νά λαλή τ' άρδονι.

II

Μές άκ' τή στάχτη τή βαθειά,
μιά σπίθη θά πετάξη
σέ πολιτείες και χωριά
και θά γενή τρανή φωτιά
πού τή φωτιά θά κάψη

ΠΕΙΝΑ

Δέν βρήκα πουθενά ψωμί
και σπίτι πώς νά πάω
θά με πληγώσῃ μιά φωνή
πατέρα μου πεινάω

Pεφραίν

'Απόψε τό παιδάκι μου θά γείρη πει-
νασμένο
και τόν πατέρα του θά δή πράτη φο-
ρά κλαμμένο.

Νά μαραθής βλαστάρι μου
ποτέ δέ θά σ' άφησω
και μέ τό αίμα τής καρδιάς
έγω θά σέ ταίσω.

ΤΙ ΚΙ' ΑΝ ΜΕ ΡΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΚΕΛΛΙ

I

Τί κι' ἀν μὲ ρίξεις στὸ κελλὶ¹
ποὺ ἔχει πάντα βράδυ
ἔχω δυὸς μάτια στή ψυχὴ²
ποὺ σκίζουν τὸ σκοτάδι.

Pεφραίν

Δέν μπορούν οι ἀλυσίδες
νά μοδ δέσουν τις ἐλπίδες

II

Τί κι' ἀν μοδ δέσεις τὸ κορμὶ³
και τ' ἀκριβά μου χέρια
ἔχω ψυχὴ δου πετᾶ
ώς τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια

III

Τί κι' ἀν μ' ἀφίσεις νηστικὸ⁴
τί κι' ἀν μὲ βασανίσεις
τῆς λευτεριᾶς τὸ δνειρό⁵
ποτέ δέν θά μοδ σβύσῃς.

★ ★ ★

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΓΙΝΩ ΜΑΝΝΑ

I

Στὸ μπλόκο τὸν ἀρπάξανε
σάν σκύλο τὸν πετάξανε
μιὰ νύχτα στὸ Χαϊδάρι
ή ἀγκαλιά μου ἀδειάσεις
και ή καρδιά μου βράδυσεις
γλυκό μου παλληκάρι.

Pεφραίν

Πέξ μου και σύ τοδ δειλινού καμπάνα
γιατί, γιατί, γιατί, νά γίνω μάννα.

II

Τό σπίτι μου βουβάθηκε
κι' ό κήπος μου μαράθηκε
μοδ κόψων τό βλαστό μου
πριν δώ τέτοιο μαρτύριο
ἄς ήταν δηλητήριο
τό γάλα στό μαστό μου.

ΜΕΡΟΣ 2^{ον}

ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΜΟΥ ΔΕΣΕΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ — ΑΔΕΛΦΕ ΙΣΡΑΗΛΙΤΗ — ΟΜΗΡΙΑ — ΕΝΑΣ ΞΥΛΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ — ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΟΜΗΡΙΑ

ΔΕΝ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΜΟΥ ΔΕΣΕΣΣΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Δέν θέλω νά μοδ δέσετε τά μάτια
τόν ήλιο π' άνατέλλει νά χαρδ
κι' ἀν κάνετε τά στήθια μου κομμάτια
δέσεις πεθαίνετε και δχι έγα.

ΑΔΕΛΦΕ ΙΣΡΑΗΛΙΤΗ

Δέν θέλω νά μοδ δέσετε τά μάτια
δέν σκιάζομει τά βόλια τά σκληρά
πηγαίνων στά ούρανια παλάτια
νά στείλω στούς άνθρωπους τή χαρά.

'Αγκομαχάσει τό τραίνο
δμήρους φορτωμένο
κορμιά σκελετωμένα
άνθρωπινες σκιές

μέ μάτια δμώς φλογισμένα
και μέ ἀδούλωτες καρδιές

Pεφραίν

'Αγκομαχάσει τό μαδρο τραίνο
θαμπώνει τά μάτια μου ή ἀντάρα
παιδάκι μου ἀγαπημένο
κατάρα στόν πόλεμο κατάρα

Στό πρώτο τό βαγόνι
δέ θάνατος σιμώνει

μά κανενός δμήρου
δέν σκιάζει τήν καρδιά
είναι τιμή, τιμή και δόξα
νά πέσης γιά τή λευτεριά.

ΕΝΑΣ ΞΥΛΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

I

"Ενας ξύλινος σταυρός
στ' ἀγριολούσουδα στημένος
είν' ό γιαδός τού καθενός
πού δέν στέργει σκλαβομένος

Pεφραίν

Κι' δταν δ' ἀγέρας κλαίει
και στενάζει δ σταυρός
μιά φωνή ούρανια λέει
προχωρείτε πάντα ἐμπρός

II

"Ενας ξύλινος σταυρός
μέ καντήλι τό φεγγάρι
είναι φάρος φωτεινός
και σού πρέπει παλληκάρι.

Pεφραίν

Τής είρηνης τό τραγούδι
τραγουδήστε μ' ἔνα στόμα
πασχαλιας νά βγή λουλούδι
στό καψαλισμένο χόμα.

Γιά νά ξαναβγή ό ήλιος
γιά νά φύγη ή καταχνιά
πόσο δάκρυ πόσο αίμα
ξυστα αύτ' ή γενιά
και στή ρημαγμένη γή
χαρωπή χτυπά καμπάνα
και τό γέλοιο ξανανόη στή χαροκά-
μένη μάννα.

Της είρηνης τό τραγούδι
τραγουδήστε μ' ἔνα στόμα
πασχαλιας νά βγή λουλούδι
στό καψαλισμένο χόμα.

ΚΑΤΑΧΝΙΑ

ΚΑΤΟΧΗ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Στίχοι

ΚΩΣΤΑ ΒΙΡΒΟΥ

Μουσική

ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΕΟΝΤΗ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΚΟΥ

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ

ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ: ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ

ΚΑΙ Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

(Διδασκαλία ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ)

ΜΑΚΕΤΤΑ ΕΖΩΦΥΛΛΟΥ: ΣΠΥΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Συνοδεύει κλασσική και λαϊκή όρχήστρα ύπό την δ/σιν τοῦ συνθέτη.

Η ήχοληψία έγινε εἰς τὰ στούντιο τῆς Ε. Μ. Ι. 'Ελλάδος (Odeon - Parlophone)

Ήχολήπτης: ΝΙΚ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Τὸ ἔργο μου αὐτὸ τὸ ἔχω ἐμπνευσθεὶ ἀπὸ τοὺς ἡρωίκους ἄγαντες τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ, γιὰ ν' ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸ τῶν κατακτητῶν του, κατὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ἀνήκει δὲ σ' ὅλους. Καὶ στὸν σαμποτέρ καὶ στὸν ἀντάρτη καὶ στὸν παράνομο δημοσιογράφο, ἀνήκει στὸν πατριώτη ποὺ φυγάδευε τοὺς συμμάχους ἢ ἔκρυψε τοὺς Ἰσραηλίτες, στὸν ξενητεμένο πολεμιστὴ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἀκόμα καὶ στὸν σαλταδόρο, ποὺ ἀδειάζε τὰ καμίόνια τῶν κατακτητῶν στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας. Εἶναι ἔργο ποὺ φιλοδοξεῖ νὰ περιλäßῃ, στὶς δύο πλευρὲς αὐτοῦ τοῦ δίσκου, τὴν ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ. Εὐτύχησα νὰ ἔχω ἀξιο συνεργάτη μου τὸν νεαρότερο, μὰ ἔνα ἀπὸ τοὺς καλύτερους Ἐλληνες μουσικοσυνθέτες, τὸν ΧΡΗΣΤΟ ΛΕΟΝΤΗ. Ἐπίσης εὐτύχησα νὰ μοῦ ἀφηγηθῇ τὸ ἔργο μου ὁ κορυφαῖος πρωταγωνιστῆς τοῦ θεάτρου ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ. Τέλος νὰ μοῦ τὸ ἔρμηνέσουν, τὸ ἀναντικατάστατο φωνητικὸ ζευγάρι ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ, μαζὶ μὲ τὴν τρεῖς φορὲς βραβευμένη ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ. Ἔχω ἀκόμα τὴν ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσω τὸν μεγάλο μας ποιητὴ καὶ λογοτέχνη ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΒΡΕΤΤΑΚΟ, ποὺ εὐχαριστῶς δέχθηκε νὰ ἐπιμεληθῇ τὸν πεζὸ λόγο τοῦ ἔργου, καθὼς καὶ τὸν διεθνοῦς φήμης ζωγράφο καὶ σκηνογράφο ΣΠΥΡΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ποὺ φιλοτέχνησε τὸ ἔξωφύλλο τοῦ δίσκου. Τώρα, ἐὰν δοι ἔμεις πετύχαμε νὰ σᾶς δώσουμε μιὰ ὀλοκληρωμένη εἰκόνα τοῦ τρίπτυχου ΚΑΤΟΧΗ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, αὐτὸ θὰ τὸ κρίνετε ἔσεις.

Τὸ ἔργο μου αὐτὸ τὸ ἀφιερώνω στὸν Πρωθυπουργὸ ΓΕΩΡΓΙΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ καὶ στὰ μέλη τῆς πρώτης Κυβερνήσεως τῆς Ἀπελευθερώσεως, ποὺ συγκροτήθηκε κάπου στὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ ποὺ ἀντιπροσώπευε τὴν ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

Κώστας Βίρβος

Τὴ λαϊκὴ καντάτα «ΚΑΤΑΧΝΙΑ», ποὺ εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τοὺς πρόσφατους ἄγαντες τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ, τὴν ἀφιερώνω στοὺς ἄγωνιστὲς τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου, ἄξιους συνεχιστὲς τοῦ ἴδιου ἄγαντα τῶν νεκρῶν καὶ ζωντανῶν ἡρώων τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντίστασης.

Ἐτσι νομίζω διτὶ συνδέω τὴν περίοδο τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντίστασης, ποὺ δὲν ἔχησα καὶ ποὺ μόνο τὸν ἀντίχτυπό της νοιώθω, μὲ τὴν τωρινὴ περίοδο τοῦ Κυπριακοῦ ἄγαντα.

Δυὸς ἐποχές, δηλαδή, ποὺ τόσες ἀναλογίες παρουσιάζουν.

Δέοντας